

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

P-196/2025-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja VORTEX d.o.o. Veli Brgud, Veli Brgud 160c, OIB: 27740326218, kojeg zastupa punomoćnica Borjana Jovanović Bengin, odvjetnica u Rijeci, Verdieva 9, protiv tuženika VEL SAR d.o.o. Kastav, Rešetari 2, OIB: 06491083878, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Saša Poldan, Goran Gatar, Valentina Vižintin, Marko Komorski, Ana Babić i Soča Fruk Morina u Rijeci, Jadranski trg 4/II, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 25. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„ 1. Nalaže se tuženiku VEL SAR d.o.o. Kastav, Rešetari 2, OIB: 06491083878, da isplati tužitelju VORTEX d.o.o. Veli Brgud, Veli Brgud 160C, OIB: 27740326218, s osnova naknade štete iznos od 8.345,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na isti teče:

- na iznos od 2.000,00 eura od 9. prosinca 2023. pa do isplate;
- na iznos od 850,00 eura od 14. svibnja 2024. pa do isplate;
- na iznos od 4.500,00 eura od 30. listopada 2025. pa do isplate;
- na iznos od 995,00 eura od 30. listopada 2025. pa do isplate;

po stopi propisanoj odredbom članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na način da predmetni iznos uplati na račun tužitelja IBAN: HR0623600001102901223 otvoren kod Zagrebačke banke d.d., sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku VEL SAR d.o.o. Kastav, Rešetari 2, OIB: 06491083878, da isplati tužitelju VORTEX d.o.o. Veli Brgud, Veli Brgud 160C, OIB: 27740326218, s osnova naknade štete iznos od 1.500,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na isti teče od dana podnošenja tužbe (4. travnja 2025.) pa do isplate po stopi propisanoj odredbom članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na način da predmetni iznos uplati na račun tužitelja IBAN: HR0623600001102901223 otvoren kod Zagrebačke banke d.d., sve u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju VORTEX d.o.o. Veli Brgud, Veli Brgud 160C, OIB: 27740326218, naknaditi tuženiku VELSAR d.o.o. Kastav, Rešetari 2, OIB: 06491083878, trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.375,00 eura (tisuću tristo sedamdeset i pet eura) uvećan za zakonsku zateznu kamatu, koja teče od 25. svibnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo kako je za potrebe izvođenja radova na zgradi u Rešetarima, Brozovo 7, a koja je zgrada prethodno bila u vlasništvu tužitelja, angažirao tuženika. Radovi su obuhvaćali ugradnju staklenih ograda na stanovima u predmetnoj zgradi. Tuženik je za obavljanje radova ugradnje staklenih ograda na predmetnoj zgradi izdao tužitelju ponudu broj 000052/060922 od 6. rujna 2022. na iznos od 28.999,93 eura, s time da se plaćanje imalo izvršiti avansno u visini od 60% predmetnog iznosa, a ostatak do punog iznosa kod završetka posla. Tužitelj je prihvatio ponudu tuženika, čime je između ovdje parničnih stranaka sklopljen ugovor, te je tužitelj u cijelosti isplatio prednje navedeni iznos tuženiku sukladno prihvaćenoj ponudi. Međutim, kasnije se ispostavilo da postavljene ograde imaju skrivene nedostatke jer su se nakon nekog vremena od postavljanja počele klimati, lajsne su se na istima iskrivile i/ili otpale. U tom su trenutku stanovi već bili prodani kupcima tužitelja te su se kupci počeli tužitelju žaliti na predmetne nedostatke i pozivali ga, kao prodavatelja novih stanova, da popravi predmetne nedostatke. S obzirom na to da je radove na postavljanju spornih ograda izveo tuženik, tužitelj ga je odmah nakon što su nedostaci primijećeni o istima i obavijestio. Tužitelj je još od veljače 2023. godine, pisanim i telefonskim putem, obavještavao tuženika da su se lajsne spornih ograda iskrivile i/ili otpale, što je jasan znak da su nekvalitetne i ugrađene suprotno pravilima struke, da su gume između stakala i profila loše ugrađene te da stakla nisu ugrađena sukladno pravilima struke, da nisu pravilno učvršćena i da se klimaju te da se iz ograde čuju zvukovi pucanja. Tužitelj je tuženika pozivao na izvršenje popravka citiranih nedostataka. Dakle, tužitelj je u smislu odredbe članka 608. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima, pozvao tuženika da ukloni nedostatke i za to mu ostavio primjereni rok, ali je tuženik isto odbio izvršiti. Tuženik je odugovlačio i odgađao postupanje i izvršavanje popravka svog rada koji nije obavljen u skladu s prihvaćenom ponudom, pozivajući se na vremenske neprilike ili nemogućnost rada u određeno doba i obećavajući tužitelju da će izvršiti sve potrebne popravke, koje na kraju nije izvršio. Da su sporne ograde imale nedostatke utvrđeno je i nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Ivana Vučemila sačinjenom u postupku osiguranja dokaza koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem R1-28/2024. Iz predmetnog nalaza i mišljenja proizlazi da su sporne staklene ograde klimave i postavljene suprotno pravilima struke. Kako se tuženik nije oglašavao na poziv za izvršenje popravka svog rada, pojedini suvlasnici predmetne zgrade od tužitelja su izravno zahtijevali da osigura propisno postavljanje spornih ograda i radove za navedeno. Neki suvlasnici su samostalno angažirali novog izvođača radova da isti konačno postavi sporne ograde sukladno pravilima struke, na način da se osigura da se ograde prestanu klimati i da se balkoni mogu upotrebljavati bez opasnosti. Troškove tih radova je svim tim suvlasnicima morao naknaditi tužitelj. Dakle, tužitelj je uslijed nestručnog i nepotpunog izvođenja radova na postavljanju staklenih ograda na balkonima zgrade na adresi Rešetari, Brozovo 7, imao troškove:

u iznosu od 2.000,00 eura, koji je iznos uplatio AMBIENTALNI DEKOR j.d.o.o. po ponudi 128/1/2023 od 6. prosinca 2023. za popravak ograde stana broj 8 na drugom katu zgrade, u iznosu od 850,00 eura, koji je iznos uplatio Staklarskom obrtu Damiš, po računu-otpremnici 56/1/1 od 8. svibnja 2024. za popravak ograde stana broj 5 na prvom katu zgrade, u iznosu od 4.500,00 eura, koji je iznos uplatio Marinu Uremu, Marini Tomić i Dinku Uremu sukladno Sporazumu o uređenju međusobnih odnosa, a sve na ime troškova popravka ograda u stanovima broj 4, 6 i 7 zgrade koje su isti snosili samostalno prema izvođaču radova, u iznosu od 995,00 eura, koji je iznos uplatio Marinu Uremu, Marini Tomić i Dinku Uremu sukladno Sporazumu o uređenju međusobnih odnosa, a sve na ime troškova postupka osiguranja dokaza koji se pred Općinskim sudom u Rijeci vodio pod poslovnim brojem R1-28/2024. Dakle, tužitelju je radnjom tuženika nastao ukupni trošak u iznosu od 8.345,00 eura.

2. Tužitelj je u tužbi istaknuo i da je prema svojim kupcima, odnosno novim vlasnicima stanova ispaao neozbiljan i neprofesionalan jer su oni od njega očekivali osiguranje popravka putem tuženika u razumnom roku i na propisan način, a što je posljedica loše obavljenih radova od strane tuženika i iznošenje neistinitih obećanja te izbjegavanje obveze popravka svih navedenih nedostataka. Kako je tuženik obećavao izvršiti popravke, a to nije učinio, tužitelj je prenosio neistinita obećanja tuženika svojim kupcima te je tako tužitelju povrijeđena čast i ugled uslijed svih navedenih činjenica. Time je tuženik pričinio tužitelju i neimovinsku štetu, povrijedivši pravo osobnosti tužitelja u smislu članka 19. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj je zato dodatno zatražio isplatu iznosa od 1.500,00 eura na ime pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev. Istaknuo je prigovor prekluzije u odnosu na zahtjev iz točke I. tužbenog zahtjeva (naknada troškova). U tom smislu se pozvao na odredbu čl. 605. Zakona o obveznim odnosima te je naveo kako je tužitelj zakasnio s podnošenjem tužbe jer ju je propustio podnijeti u prekluzivnom roku od 2 godine od dana učinjene obavijesti o nedostacima, a koja obavijest je učinjena u veljači 2023. kako navodi sam tužitelj. Učinio je nespornom činjenicu prema kojoj je tužitelj od tuženika naručio izradu i ugradnju staklenih ograda prema ponudi broj 000052/060922 od dana 6. rujna 2022. Tuženik je sve navedeno u ponudi izvršio, isporučio i ugradio. Tužitelj je iznos naveden u ponudi i platio. Sve ostale činjenice navedene u tužbi, tuženik je osporio. Osporio je da su radovi koje je izveo tuženik imali nedostatke. Postavljena ograda nije bila klimava, imala je određenu fleksibilnost kakvu mora imati sukladno pravilima struke jer bi u protivnom došlo do pucanja. Sva stakla su bila pravilno i sukladno pravilima struke ugrađena i pričvršćena, kao i lajsne i gume između stakala. Isticao je kako troškovi koje tužitelj potražuje nisu u vezi s postupanjem tuženika. Tužitelj je prije postupka osiguranja dokaza sam vršio određene radove na ugrađenim staklenim ogradama pa zato stanje prilikom očevida u travnju 2024. ne odgovara stanju u vrijeme kada su radovi na ogradama dovršeni. U odnosu na isplatu iznosa od 2.000,00 eura za radove navodno izvršene od strane AMBIENTALNI DEKOR j.d.o.o., tuženik je osporio da bi navedeno društvo vršilo bilo kakve radove koji bi bili potrebni za otklanjanje navodnih nedostataka za koje bi eventualno bio odgovoran tuženik. Navedeno ne proizlazi ni iz ponude tog društva. Naime, društvo AMBIENTALNI DEKOR j.d.o.o. je za izvedbu svojih radova trebalo ukloniti staklenu ogradu koju je ugradio tuženik, a kako bi postavilo podlogu i mikrocement koji ranije nisu bili postavljeni, a što nije nešto što je trebao raditi tuženik. U odnosu na iznos od 850,00 eura po računu plaćenom Staklarskom obrtu Damiš, tuženik je osporio i

potrebu za ovim radovima jer radovi po ovom računu isključuju radove po prethodnoj ponudi jer oba sadrže stavku postavljanja stakla. U odnosu na isplatu iznosa od 4.500,00 eura tužitelj je osporio da bi na stanovima 4, 6 i 7 postojali nedostaci za koje bi odgovarao tuženik. Protivio se korištenju Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama od 16. listopada 2024. kao dokaza u ovom postupku. U odnosu na potraživani iznos od 995,00 eura naveo je kako tuženik nije u obvezi tužitelju podmirivati troškove postupka koje je on platio trećim osobama. Tužitelj je osporio i tuženikov zahtjev za neimovinsku štetu te je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. U daljnjem tijeku postupka stranke su ustrajale kod svojih navoda. Tužitelj je posebno isticao kako se ovdje ne radi o postupku radi popravljivanja nedostataka, već o postupku radi naknade štete pa je zato neosnovan tuženikov prigovor prekluzije.

5. Sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu. U postupku su saslušani svjedoci Bojana Lušić, Marina Suhin, Robert Predrag, Marin Urem, Dinko Urem i Rešid Husidić te zastupnik po zakonu tužitelja Darko Lušić i prokurist tuženika Velibor Zjačić.

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku - "Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Predmet ovog spora je naknada troškova za koje tužitelj tvrdi da je pretrpio uslijed sanacije radova na zgradi u Rešetarima, Brozovo 7, koje se obvezao izvesti tuženik, a koji su se sastojali od ugradnje staklenih ograda na stanovima u zgradi i koji radovi su prema tužiteljevim tvrdnjama izvedeni s nedostacima. Predmet spora je i zahtjev za naknadom neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti.

8. Među strankama nije sporno da je tuženik izveo radove izrade i montaže visoke staklene ograde za tužitelja kao naručitelja i da mu je tužitelj platio iznos od ukupno 28.999,93 eura prema računu broj 9/P1/1 od 14. veljače 2023. (stranica 8 spisa) za izvedene radove. Sporno je, je li tuženik radove izveo s nedostacima, jesu li tužitelju zbog otklanjanja tih nedostataka nastali troškovi, je li nastupila prekluzija tužiteljevog prava po osnovi nedostataka na izvedenim radovima te je li tužitelj pretrpio i neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti zbog tuženikovog postupanja.

9. Prema odredbi čl. 604. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO); dalje: ZOO) naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom toku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje. Istekom dvije godine od primitka obavljenog posla, naručitelj se više ne može pozvati na nedostatke (čl. 606. st. 2. ZOO-a), kada je riječ o skrivenim nedostacima. Naručitelj može izvođaču odrediti primjereni rok za otklanjanje nedostataka (čl. 610. st. 2. ZOO-a), a ako izvođač ne otkloni nedostatak do isteka tog roka, naručitelj može po svom izboru, otkloniti nedostatak na račun izvođača

ili sniziti naknadu ili raskinuti ugovor (st. 3.), a u svakom slučaju on ima pravo i na naknadu štete (st. 5.).

10. Ovdje se radi o zahtjevu koji proizlazi iz pravne osnove odgovornosti za nedostatke u izvedenim radovima, koje odredbe predstavljaju *lex specialis* u odnosu na ostale odredbe ZOO-a vezane uz odgovornost za nedostatke izvršenog djela pa tako i vezane uz zahtjev za naknadu troškova sanacije, odnosno za štetu. Tužitelj ne temelji tužbeni zahtjev na nekoj drugoj činjeničnoj osnovi koja nije u vezi s nedostacima na izvedenim radovima. Prema tome, u konkretnom slučaju se primjenjuje i odredba čl. 606. st. 1. ZOO-a prema kojoj tužitelj gubi prava po osnovi materijalnih nedostataka nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti. Tužitelj je, prema vlastitim navodima, još od veljače 2023. pisanim i telefonskim putem obavještavao tuženika o nedostacima (da su lajsne spornih ograda otpale ili da su se iskrivile) što je naveo još u tužbi. Tuženik je radove izveo u veljači 2022. (što među strankama nije bilo sporno), a da je tužitelj odmah obavijestio tuženika o problemima i pozivao ga da otkloni nedostatke proizlazi i iz iskaza supruge zastupnika po zakonu tužitelja, svjedokinje Bojane Lušić. Prema tome, a kako je tužitelj podnio ovu tužbu 4. travnja 2025., on je prekludiran u ostvarivanju prava po osnovi nedostataka u izvedenim radovima, pa tako i u pravu potraživati troškove sanacije i naknadu štete što njegov zahtjev već iz tog razloga čini neosnovanim. Ovdje se dodaje da se u konkretnom slučaju, a s obzirom na tužiteljeve navode radi o vidljivim nedostacima – otpadanje lajsni, nedovoljna učvršćenost ograda pa je sud primijenio prekluzivni rok iz čl. 606. st. 1. ZOO-a, a da se radi i o skrivenim nedostacima, prekluzivni rok za ostvarivanje prava bi protekao s obzirom na to da su radovi koje je tuženik izvodio (nesporno) okončani u veljači 2023. (čl. 605. st. 2. ZOO-a). Tužitelj je prekludiran u ostvarenju prava kako to potražuje cjelokupnim tužbenim zahtjevom jer je i zahtjev za naknadu neimovinske štete postavljen po osnovi nedostataka u izvedenim radovima. Sud pazi na prekluziju prava po službenoj dužnosti pa je prekluzija prava na sudsku zaštitu utvrđena i u odnosu na taj dio zahtjeva, neovisno o tome što tuženik u tom dijelu nije istaknuo prigovor.

11. Pored navedenog i podredno, napominje se i da se iz provedenih dokaza ne može na razini izvjesnosti zaključiti o postojanju uzročno posljedične veze između (visine) troškova koje tužitelj potražuje u ovom postupku i nedostataka u izvedenim radovima od strane tuženika, niti se može s izvjesnošću zaključiti o tome da je tuženik doista radove izveo s nedostacima i u čemu su se ti nedostaci sastojali.

12. Iako iz isprava u spisu proizlazi da je tužitelj doista snosio određene troškove vezane uz montažu i demontažu zaštitne ograde, postavljanje stakala i druge troškove sanacije radova u zgradi u Rešetarima (stranica 28, 29 i 35 spisa), provedeni dokazi ne upućuju na zaključak o tome da su (svi) ti troškovi nastali kao posljedica sanacije tuženikovih radova, niti iz dokaza proizlazi zaključak koji bi se i koliki troškovi (eventualno) odnosili na sanaciju tuženikovih radova.

13. Naime, iz Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama (stranica 31 do 34 spisa) proizlazi da je tužitelj sa stanarima, suvlasnicima zgrade na kojoj je (i) tuženik izvodio radove ugovorio plaćanje iznosa od 1.400,00 eura Marinu Uremu, 1.450,00 eura Marini Tomić i 1.650,00 eura Dinku Uremu i da se isplatom tog iznosa smatra u cijelosti ispunjenom obveza tužitelja na otklanjanje nedostataka (koju obvezu je tužitelj kao prodavatelj imao prema kupcima stanova), a kako to proizlazi iz čl. 4. Ugovora. Predmetni Sporazum dostavljen je ovom sudu sa određenim zatamnjanim

dijelovima(čl. 2., 3. i 6.) pa je cjelokupan sadržaj tog Ugovora utvrđen iskazima svjedoka i tužiteljevog zastupnika po zakonu Darka Lušića koji je bio i potpisnik tog Sporazuma. Iz iskaza svjedoka Marine Tomić, Dinka Urema i zastupnika po zakonu tužitelja koje iskaze je sud prihvatio u cijelosti budući da se radi o međusobno suglasnim iskazima o činjenicama o kojima su svjedočili jasno i nedvosmisleno, proizlazi da su predmet tog Sporazuma bili svi nedostaci na zgradi, odnosno troškovi svih nedostataka zgrade, a ne samo troškovi vezani uz radove tuženika (uklanjanje i postavljanje ograde, postavljanje lajsni). Nadalje, iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da je na zgradi utvrđen niz nedostataka, a prema nalazu i mišljenju vještaka Vučemila radilo se o nedostacima prodora vlage ispod klupčica i u prostorijama stanova, nakupljanju kalcificirane otopine, tzv. sige na pločicama koja nastaje curenjem i otapanjem dijela fasade s gornjeg balkona, nedostacima u ispuštu na spoju betonskog opločenja i fasade objekta za kondenzat od dizalica topline, nepostavljenim lajsnama u određenim dijelovima balkonskih ograda, nedovoljnoj fiksiranosti balkonskih ograda, oštećenju keramičkih pločica na mjestima postavljanja vijaka za fiksiranje ograde, horizontalnim padovima koji nisu izvedeni na način da se voda slijeva niz stubište i sa stubišta te o postavljanju vertikalnog žlijeba iz kojeg se dio oborinskih voda izlijeva između stijene i temelja zgrade. O raznim nedostacima iskazivali su svjedoci Marina Suhin („klupčice nisu bile dobro postavljene i tu je prodirala voda iz našeg stana u prizemlje“, „na terasama se stavljala nova hidroizolacija i novi mikrocement“), Marin Urem („sa balkona svih stanara su se odlijepile te lajsne“, „nije dobro bila riješena ni odvodnja“), svjedok Dinko Urem („ograde na zgradi nisu bile montirane po pravilima struke“, „neuzemljenje gromobrana, vlaženje ispred klupčica na prozorima, kosina stepenica odnosno pločica na ulazu u stubištu, kontrapad, prodiranje vlage u podrumске prostorije“) te zastupnici po zakonu stranaka Darko Lušić i Velibor Zjačić.

14. Prema tome, provedeni dokazi bez sumnje upućuju na zaključak o postojanju većeg broja nedostataka na zgradi koje su posljedica izvođenja većeg broja različitih radova. Kako se troškovi sanacije obuhvaćeni Sporazumom odnose na sve troškove koji su nastali kao posljedica izvođenja niza radova s nedostacima te uvažavajući okolnost prema kojoj tužitelj ne kojemu je teret dokazivanja nije predložio provođenje dokaza (odgovarajućeg vještačenja) iz kojeg bi se moglo utvrditi koji se točno troškovi odnose na radove koji su se ticali (eventualnih) popravaka tuženikovih radova, tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 4.500,00 eura na ime troškova popravka prema Sporazumu o uređenju međusobnih odnosa ni iz tog razloga nije osnovan. Isto se odnosi i na troškove u visini od 995,00 eura (troškovi osiguranja dokaza), koji očito nisu nastali isključivo kao posljedica eventualnih nestručno izvedenih radova od strane tuženika. U ovom postupku nije dokazano (niti je to tužitelj dokazivao) koji dio radova (a time i troškova) bi otpao na tuženika, s obzirom na ostale brojne nedostatke i troškove koji su se pojavili kao posljedica drugih radova.

15. Što se tiče troškova u iznosu od 850,00 eura koje je tužitelj uplatio Staklarskom obrtu Damiš (stranica 29 i 30 spisa), ni u odnosu na te troškove nije utvrđeno postojanje uzročno – posljedične veze između (eventualnih) nedostataka u izvođenju tuženikovih radova i tih troškova. Naime, tužitelj je troškove skidanja ograda i ponovnog postavljanja ograda platio trgovačkom društvu AMBIENTALNI DEKORI j.d.o.o. u visini od 2.000,00 eura i to 8. prosinca 2023. To društvo je (a kako je iskazivao i zastupnik po zakonu društva, Robert Predrag), skinulo ograde sa četiri stana i kada su odrađeni poslovi s podlogom, iznova su montirali tuženikove ograde. Iznos od

850,00 eura koji je tuženik platio Rajku Damišu prema računu – otpremnici 56/1/1 od 8. svibnja 2024. i koji je iznos plaćen 13. svibnja 2024. ne može se na nesumnjiv način dovesti u vezu s radovima tuženika. Navedeno prije svega zato jer je skidanje i stavljanje ograda vršilo društvo AMBIENTALNI DEKORI j.d.o.o. kako je to i sam tužitelj isticao (a ne i netko treći), ti radovi su izvedeni u prosincu 2023. kada su i plaćeni pa radovi postavljanja stakala na objektu (kako proizlazi iz računa od 8. svibnja 2024.) s obzirom na vrijeme izvođenja tih radova (svibanj 2024.) i činjenicu da je radove vezane uz demontažu i montažu ograda tuženika izvelo drugo društvo, nisu dovedeni u vezu s (eventualnim) propustima ili radovima tuženika.

16. U odnosu na troškove u visini od 2.000,00 eura koje tužitelj potražuje na ime troškova plaćenih društvu AMBIENTALNI DEKORI j.d.o.o. koje je uklonilo i ponovo postavilo ograde koje je prethodno montirao tuženik, ističe se da provedeni dokazi ne daju jasan odgovor na pitanje zašto je bilo potrebno skidati i ponovo montirati ograde koje je postavljao tuženik, odnosno je li to bilo zbog radova koji su vršeni prije montiranja ograde ili zbog propusta tuženika obaviti radove za koje je bio zadužen u skladu s pravilima struke. Tužitelj je bio dužan dokazati da je navedena potreba nastala zbog nedostataka u izvođenju tuženikovih radova. Naime, iako provedeni dokazi upućuju na zaključak o tome da ograda nije bila dovoljno fiksirana te da se pomicala uslijed pritiska (na što ukazuje vještak u svom nalazu), navedena okolnost sama za sebe ni u kontekstu s ostalim dokazima nije dostatna da bi se izveo zaključak da je ograda trebala biti skinuta i ponovo montirana zbog tih nedostataka (jer nije bila dovoljno fiksirana). Tužitelj nije predlagao daljnje dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi koji su točno bili nedostaci vezani uz montažu ograde od strane tuženika, kako su se oni mogli otkloniti i koliki su troškovi tog otklanjanja pa je i taj dio zahtjeva (i) iz tog razloga neosnovan. Drugim riječima, dokazi koji su izvedeni nisu dostatni za utvrđenje da su i troškovi u visini od 2.000,00 eura radi skidanja i ponovne montaže tuženikovih ograda bili (isključivo) u vezi s nedostacima montaže od strane tuženika, a s obzirom na to da iz drugih dokaza (iskaza svjedoka) proizlazi da je bilo potrebno postaviti mikrocement i zato skinuti ogradu. S druge strane, vještak je utvrdio da ograde nisu bile dobro fiksirane pa ako se u tome sastojao nedostatak u izvođenju radova od strane tuženika, ostalo je otvoreno pitanje zašto je došlo do potrebe uklanjanja i ponovnog postavljanja ograde, odnosno je li ta potreba nastala uslijed propusta u izvođenju radova od strane tuženika ili se taj nedostatak mogao otkloniti na drugi (jednostavniji) način – jačim fiksiranjem ograde.

17. U odnosu na tužiteljev zahtjev za naknadu neimovinske štete, osim što je i taj dio zahtjeva u prekluziji, dodatno se napominje da je dosuda pravične novčane naknade u slučaju povrede prava osobnosti vezana uz težinu povrede i okolnosti slučaja (čl. 1100. st. 1. ZOO-a), a pod pravom osobnosti pravne osobe prije svega se misli na pravo na ugled i dobar glas, čast, ime tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr. (čl. 19. st. 3. ZOO-a). Tužitelj je isticao da je u tom smislu pretrpio štetu jer je ispao neozbiljan i neprofesionalan jer su stanari od njega očekivali da osigura popravak radova putem tuženika i u razumnom roku, međutim, tuženik je davao neistinita obećanja o popravku koja je potom tužitelj prenio svojim kupcima u čemu on vidi povredu svoje časti i ugleda. Tužiteljev zastupnik po zakonu je isticao u svom iskazu da je zbog toga trpio stres i nije mogao spavati, da su stanari bili nezadovoljni i da su, osobito braća Urem, počeli širiti negativne glasine o tužitelju. U tom smislu se ističe da iskaz zastupnika po zakonu koji nije potkrijepljen drugim dokazima sam za sebe ne dovodi do zaključka o tome da je tužitelj pretrpio i ovu (neimovinsku) štetu, odnosno

da je došlo do povrede prava osobnosti koja opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade.

18. Slijedom svega navedenog, a kako je nastupila prekluzija tužiteljevog prava po osnovi nedostataka, ali i uvažavajući okolnost prema kojoj tužitelj nije dokazao osnovanost i visinu svog zahtjeva, primjenom odredbe čl. 606. st. 1. ZOO-a te čl. 219. st. 1. ZPP-a i čl. 221. a ZPP-a presuđeno je kao u točki I. izreke.

19. Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio primjenom čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Tuženik ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od po 200,00 eura za sastav odgovora na tužbu sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa) te za pristup ročištima od 7. listopada 2025., 27. siječnja 2026., 28. siječnja 2026. i 15. travnja 2026. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), iznos od 100,00 eura za pristup ročištu za objavu presude (Tbr. 9. t. 3. Tarife), odnosno ukupno 1.100,00 eura što uvećano za PDV u visini od 275,00 eura (Tbr. 42. Tarife), iznosi ukupno 1.375,00 eura. Zakonska zatezna kamata na trošak parničnog postupka određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a u vezi sa čl. 151. st. 3. ZPP-a. Zato je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Rijeci 25. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30888-85d08**

Kontrolni broj: **07c3e-626ae-33b3f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.